

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta este de 2 ori: Joi si Dumineca, F6'a, candu concedu ajutoriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri externe 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/3 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVI.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6' cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 55

Brasiovu 3 Augustu 22 Iuliu

1873.

Advocatii romani si limb'a romana.

Unulu dintre drepturile cele mai cardinali ale natiunei romane din cóce de Carpati este dreptulu de a se folosí de limb'a sa propria in tóte affacerile sale atatu private catu si publice.

Acestu dreptu ne compete nu numai pre baaea proportiunei numerice si a gradului de cultura, pre care ne aflamu, dér' ne compete chiaru pre baaea drepturilor istorice, cá cei mai vechi locuitori ai acestei tieri si ca romanulu ab antiquo s'a folositu in tóte affacerile sale la tóte dicasteriale de limb'a s'a romana.

Acestu dreptu -lu vedemu astadi atacatu de guvernulu si legislativ'a maghiara in unu modu sistematicu din ce in ce mai tare.

Parintii nostrii ne au sciutu aperi limb'a prin tóte valorile politice cu o virtute si eroismu fara parechia in istoria popóraloru, se vedemu inse noi descendentiu loru, cari pretendemu a fi mai inaintati in cultura de catu betranii nostri si mai politici de catu ei, scimu se ne aparamu limb'a cu demnitatea cuvenita, séu o aparamu numai cu gur'a dér' cu fapt'a nu?

Conservarea dreptului de limba la noi diace mare parte in man'a advocatiloru romani, ca-ce in tempulu de astadi mai toti pasii catra oficiale publice din unu respectu séu altulu cauta se se faca prin advocati. Si óre cum sustienu advocatii romani limb'a romana la judecatorii si la oficiale politice? Écca, aici intrebarea de mare insemnate, de care trebuie se ne ocupamu cu cea mai mare securitate, fiindu ca numai ast'a este calea pre care vomu face pre guvernulu si legislativ'a Ungariei, cá se recunósca dreptulu de limba alu natiunei romane.

Déca advocatii romani in scrierile loru se voru folosí exclusivu de limb'a romana, atunci orce in cordari pentru delaturarea ei din officiu ar' remané desierte si paralisate, ca-ce o limba viua vrendu nevrendu cauta se fia respectata, pentru ca este o necesitate factica.

Guvernulu ar' trebui se tiena contu de acésta actualitate, ar' fi necesitate din punctu de vedere administrativu, cá oficiale se le ocupe mare parte cu individi canoscutori de limb'a romana, si prin unu astufeliu de pasu se ar' face ilusoria tóta decretarea si activarea unei hegemonii de limba.

Cu parere de reu am esperiatu de vre-o cativa ani in cóce, ca o mare parte din advocatii romani se folosescu in scrierile si aparamu sale de limbi straine, chiaru si acolo, unde limbei romane nu i se pune nici o pedeca, chiaru si acolo, unde clientulu seu este de natiunalitate romana.

Nu voiu se esamiazu motivele si causele ce potu se le aduca unii si altii pentru legitimarea sa, ele romanu in orce privintia prea slabe, se póta justificá o astufeliu de procedura gresita.

Capulu lucrului este, ca noi vedemu in facta strainismulu multu pucinu incetatianitu in cancelariile advocatiloru nostri.

Nu vomu cercá se punemu capetu acestei abnormitati inca de tempuriu, vomu pierde limb'a din officia si cu limb'a tóte.

Nu este de ajunsu cá se lamentamu numai intr'o parte si intr'alt'a: ca ni se ataca dreptulu de limba, si acolo, unde avemu dreptu se o aparamu si se o intr'oducemu, se stamu cu manile in sinu,

ba inca ce e mai multu se o scótemu noi pre usia afara.

Cu persistentia si cu firmitate eroica se castiga si se sustienu astadi drepturile, si déca vomu fi numai eroi de gura, dér' de fapte nu, va fi vai de noi.

Éta, o mana de sasi din Transilvani'a se folosescu si astadi atatu la judecatoria, catu si la oficiale politice de limb'a germana, pentru ca de o parte **advocatii loru nu voru se cunósca alta limba de cata cea germana**, ér' de alta parte amplotatii stau inaintea regimului cu Euer Excellenz! nu potemu se delaturamu usulu si realitatea factica.

Astufeliu trebuie **se facemu si noi**, se nu acceptamu, cá ungarulu si sasulu se ne introduca limb'a in officia, ca-ce ei de iubirea cea mare catra natiunea romana suntu mai bucurosi a adoptá ori care alta limba straina, numai cea romana nu.

Se nu ne damu chiaru noi din mana drepturile nóstre, se nu ne ingropamu chiaru noi insine limb'a, cu care atunci ne am ingropatu si existenti'a. Déca nu vomu cadé in peccatulu indiferentismului si cu limb'a cá se ne desbracam noi de buna vóia de ea, atunci nu ni se va poté supprime nici odata, pentru ca in Ungari'a poliglota precum egemonia unei natiuni asia si egemonia unei singure limbe este absolutu nerealisabile.

Se fimu petrunsi de conscientia dreptului nostru, ca-ci dreptulu de limba este unulu din cele mai nobile, juste si umanitare drepturi ale fia-carei natiuni.

Pretendemu deci dela advocatii nostri atatu din punctu de vedere politicu, catu si natiunalu, cá ei in tóte affacerile sale se se folosésca exclusivu de limb'a romana, si candu densii voru aperi cu scumpetate acestu patrimoniu strabunu, potemu fi siguri ca nulu vomu pierde orce tempeste se vina. N. D.

Brasiovu 1 Augustu n. 1873.

Cum se ne ferimu de colera, avemu a ne ingrigi cu seriositate.

Dupa repórtele despre latirea si devastarea colerei, multe locuri suntu cercate in Ardealu de acésta epidemia: In Clusiu dela 18 Iun. pana la 28 Iuliu f. atacati 641, dintre cari morira 316, se vindecara 206 si 119 se aflara sub cura, casurile se imultiescu. In comitatulu Hinidórei fura 2240 atacati, dintre cari morira 1060, numai in Deva morira vro 71. In Aradu morira 282, dér' cei cu padia buna scapara vro 180 insi. Acumu se viri si in giurulu Orestiei, anume in comun'a Percasu morira toti, cari desgropasera o femeia mórtá de colera. Estu casu se servesca de monitare séu dojana, ca stervurile, mortaciunile trebuie ingropate, ele suntu cele mai periculóse la capetarea colerei. Curatiani'a cea mai scrupulósa, atatu in casa, catu si in ograda si in totu satulu, feresce de colera, déca se moderéza ómenii si in mancari si se ferescu de escese si de recéla mai vertosu candu suntu asudati se nu bea apa rece, se nu sté unde trage ventulu neci se se culce pe pamentu umedu. Semnele, simtómele colerei suntu o raceala si inveni-tire a faciei si a budioloru, strinsuri la peptu, versaturi si ordinaria si apoi sgarcei la pulpe, se

opresce udulu. Chiamarea medicului se fia neamánata la aceste simptome.

Indata ce vine vre o simptome de aceste bolnavulu se se puna iute in patu **caldu** si se se frece cu panura pana vine in asudare, bendu indata ceaiu de romonitia, minta séu isma crétia. Sudórea lu va scapa. Apoi indata ajutorulu medicului. Curatiani'a si viati'a fara escese!

In Brasiovu inca a moritu unu judanu dusu dela Elepatak la S. Gyorgy si de acolo aici in spitalu. La Seliste si in alte locuri inca se ivesce.

In Botosiani (Moldov'a) au arsu 178 case, 2 beserici si dauna e 1800,000 franci.

Sciri din afara avemu dóue de insemnatu: Una ca o naia de resbelu prusiana a capturatu o naia carlistica? spaniola, amestecu in cauza; a dóua, ca Rusi'a a dechiaratu resbelu in contra turcomaniloru, cari ajutara pe canulu Kiwei in resbelulu avutu cu Rusi'a. Pregatirile se facu.

V . . . le *) 30 Iuliu 1873.

Nu mi-a placutu neci-candu vorb'a multa, si petrunsu de adeverulu disei romane, ca „vorb'a multa e seraci'a omului“ amu regretatu totudeauna, candu amu fostu necessitatu a face vorba multa. Asia regretu si acuma, ca s'a dimissu cu mine in discursu resp. disputa una quantitate incognita, — la inceputu „X“ acuma „X—Z“, care se pare a fi invetiacele de acelu teologi iscusiti, cari odinóra se disputau despre acea intrebare insemnata, ca „cati angeri potu jucá (saltá) pre unu verfu de acu“ — careia nu potu sei remanu datoriu cu respunsu, cá se nu crédia, ca a esitu invingutória — adeca a cea quantitate incognita X—Z.

Quantitatea incognita „X—Z“ vine adeca in nr. 54 alu „Gazetei“ si suplicandu la replic'a mea din nr. 51 alu „Gazetei“ data la observatiunile quantitatei incognite „X“ in nr. 47 alu „Gazetei“ face de nou nescari observatiuni, cautandu dupa neesactitati in replic'a mea si vrea intre altele se me convinga, ca déca vreau se fiu „esactu“ trebuie se recunoscú si eu, ca „Capitularii“ nu suntu responsabili pentru administratiunea fundatiunei Siulutiane. Dér' se luamu pre rondu observatiunile quantitatei incognite „X—Z“.

Indata la inceputu amintesce „X—Z“ despre multe loviture in dreapt'a si stang'a, ce eu asiú fi datu in replic'a mea! Ce dauna, ca „X—Z“ nu -mi spune, cari suntu acele multe loviture in „dreapt'a“ si „stang'a“, pentru ca eu numai de o lovitura sciú, care inse nu a mersu neci in dreapt'a neci in stang'a, ci oblu in acea corporatiune preutiésca, care a administratu pana acuma fundatiunea Siulutiana fara a chiamá laici in consiliu, si care dupa tenorea fundatiunaliloru e responsabile pentru administratiunea fundatiunei Siulutiane.“

Totu in acea alinia scrie „X—Z“, ca corespondentele cu cruce (adeca eu) nu amu luatú in nume de bine observatiunile facute de elu [pardonu! de ea adeca „quantitate incognita“] la cateva neesactitati din corespondenti'a mea.“ Nu, d. replicante! nu observatiunile facute la neesactitati, ci neesactitatile ce ni le ai descoperitu d-ta, ca s'au facutu intru administrarea fundatiunei numite din partea corporatiunei preotiesci, dér' mai

*) Éta inca o pisica in sacu. credu ca si la acést'a ei va vidé unghiile „X—Z.“ —

alesu acea m'a indignatu, si prin urmare nu amu luat in nume de bine, ca „X“ a venitu si a cautatu nodu in papura, ér' in ceea ce privea meritulu lucrului „starea fundatiunei“ nu numai nu ni-a datu nece o deslucire, neci o lamurire, ci si intrebaria administratiunei mai tare o a incurcatu.

Ast'a intr'adeveru nu o amu luat in nume de bine, si nu o luamu neci acuma, ca neci dupa luni de dile nu s'a mai aflatu nime dintre dnii Capitulari, cari se se umilésca la atat'a, se ne lase si pre noi cei laici a privi in arcanale acelei administratiuni padite de densii cu atat'a rigorositate! Neesactitatile cautate in corespondenti'a mea parte le-amu recunoscutu insumi *) parte le-amu infrantu in replic'a mea, dovada, ca le-amu apretiuutu, dér' nu eu le-amu luat in nume de reu, dupa cumu crede acuma „X—Z.“

In a dóu'a alinea a dupliciei sóle — precum mi se pare cu multa placere — argumentéza „X—Z“ astufeliu: „corespondentele cu cruce in recunósce distinctiunea intre Capitulu si consistoriu, si asia cauta se recunósca si aceea, ca e neesactu a face responsabile pre Capitulu pentru administratiunea delegatiloru consistoriului, fia chiaru si Capitulari acesti delegali.

Marturisescu, ca neci logic'a, neci conceptele de obligatiuni séu codicele civ. nu mi e cunoscutu, dupa cari „X—Z“ din impregiurarea aceea, ca eu amu recunoscutu distinctiunea intre Capitulu si consistoriu deduce, ca asia dér' „eu déca nu vreau se fiu neesactu trebe se recunosc, ca „Capitularii“ nu suntu responsabili!“

Ti-amu mai spus'o (in replica) si ti-o mai spunu de nou d. „X—Z!“, ca numai si numai metropolitulu cu Capitulu potu fi responsabili inspectiunei supreme prevediute in § 1 alu fundatiuniloru, precum si clerului. Neci unulu, neci altulu din aceste dóua autoritati nu are de a face nemica cu consistoriulu, pentru ca chiaru dupa inventiatur'a d-tale stabilita in cele trei siruri finali din alinea a dóu'a a dupliciei, déca ati deslegatu consistoriulu, acest'a va fi responsabile Capitulu cu metropolitulu, — ér' celoru dóue autoritati va trebui se dè séma metropolitulu cu Capitulu, déca ei au delegatu pre altii. Asia sta lucrulu, cu consistoriulu nu avemu de a face nemica! Dér' multu me miru, de ce se ferescu asia tare de responsabilitate dnii Capitulari, déca ei nu scapa neci intr'unu casu de responsabilitate, pentru ca pré bine scimu, ca toti Capitularii suntu totudeodata si consistorialisti.“ Trebe se credemu, ca acea responsabilitate va fi grea, ca altufeliu nu mi potu esplicá fric'a cea mare a „X—Z“ de acea responsabilitate! ce o declina dela Capitulari cu atat'a perseverantia.

E adeveratu d. „X—Z,“ ca eu in corespondenti'a mea nu amu numitu si pre metropolitulu, cá pe unulu, care va avé se justifice pentru nerespectarea voientiei fundatorelui. Din ce cauze amu facutu acést'a amu c'amu spusu in replic'a mea — (vedi alinea 12 din replica) mai suntu inse si altele, cari eu nu sum datoriu nimenui ale descoperi; -lu asigurazu inse pre „X—Z,“ ca neci decatu nu pentru aceea, ca dóra asiú fi avutu inaintea ochiloru acelu proverbialu ce -lu citéza cantitatea incognita „X—Z“ in alinea a patr'a a dupliciei sale; cu multu mai multu respectazu capulu besericeí mele decatu se-mi amble asiá ceva prin capu. Cu atatu mai pucinu o amu facutu din lips'a curagiului, la care me animéza „X—Z“ in duplic'a s'a; cu care animare fara de acea s'a c'amu intardiatu, pentru ca éta eu in urm'a protestului lui „X“ din observatiunile la corespondenti'a, ca numai „capitularii“ ar' fi responsabili, — in replic'a mea (alinea mai susu citata) i-amu spusu curatu si respicatu, ca afara de canonici (Capitulari) cine mai este responsabile —, déra „X—Z“ totusi nu vrea se intieléga, ca acel'a e metropolitulu, care vine nu-

mitu in acea alinea, apoi trebe se credu ca . . . „X—Z“ nu vrea se intieléga; nu vrea se intieléga, cá se póta dice in duplic'a sea (alinea 4) ca „eu neci acumu (in replica) nu pré spunu pre cine amu intielésu „prin Capitulari,“ ci numai éca asia: unii domni.“

Hei D. „X—Z“, ca minunatu esti intre santi! amu repetit'o de mai multe ori, ca „Metropolitulu cu capitulu (nu-amu disu nicaire ca numai capitulu) adhibitis semper laicis etc. suntu chiamati se administre fundatiunea S.; si Dta totu nu vréi se pricepi, ca despre alte persóne din statulu eclesiasticu nu póte fi vorb'a, decatu despre Metropolitulu si capitulari, adeca canonici, ci totu mai cauti nodu in papura si se faci a presupune, ca mai potu fi si alti besericani.

Astufeliu se faca bine se ierte „X—Z“, ca eu necairea nu amu disu „unii“ Domni, cumu fara neci o esactitate scrie densulu in suscitata alinea, ci amu disu: toti acei Domni“ — vedi numai mai bine alinea 12 a repliciei si te vei convinge déca vei vrea se intielegi — apoi dóra aceea inca mi vei concede, ca unii nu e totu una cu „toti“ neci nu potu insemná una, pentru ca dupa logica, dupa cumu mi spuni in alinea a treia a dupliciei: „totu cuventulu -si are insemnarea lui si numai una nu dóue.

Mei dr-ce! „X—Z“ me inbarbatéza strigandu-mi „curagiu! spune ce ai la anima, ca totu se vedu unghiile pisiceí“ Eu credeamu, ca destulu amu spusu, si diu neci ca sciu, ce se mai dicu in cestiunea sulevata in corespondenti'a mea din nr- 38 alu „Gazettei“, nu sciu pentru ca administratorii preuti ai fundatiunei S. au sciutu bine pastra si padi misteriele administratiunei asia catu noi laicii nu scimu nemic'a despre starea ei! concedemu D. „X—Z“ se intorcu fói'a si se ve strigu eu: curagiu! spunetine, aretatine, ce ati facutu pana acum'a de 5 ani incóce, — justificati-ve de ce nu ati chiamatu si laici in consiliu, — séu spuneti-ne, ca nu ati lucratu nemic'a —! pentru ca nu a fostu ce lucrá!?

Altufeliu d. „X—Z!“ trebe se-ti spunu, ca eu diu nu amu ascunsu mati'a in sacu si nu sciu cumu nu ai vediatu si pisic'a, candu ai vediatu unghiile ei, de cari asia tare te temi, se nu te sgarie! Scrie „X—Z“ in alinea a 7 a dupliciei, ca „elu nu are de a face cu intrebarile corespondintelui cruciatu *) Destulu de reu, ca nu ai de a face cu intrebarile puse cu scopu de a chiarificá cestiunea. Acésta tienuta a capitulariloru se póte considerá cá una desconsiderare a publicului interesatu!.

Séu esti capitulariu D. „X—Z“ séu nu; déca esti capitulariu, erai datoriu, cá unulu ce te-ai mestecat in lucru, se ne spuni ce scii. Déca nu esti, ce ti-ai bagatu lingur'a, unde nu-ti ferbe ól'a? — se fi lasatu pre altulu póte mai iubitoriu de lumina.

Dice „X—Z“ in alinea 8 a dupliciei, ca si-a ajunsu scopulu, care i-a fostu „a aretá unele neesactitati ale corespondentelui“

Eu nu-lu invidiezu pentru rezultatulu ce a casigatu, trebe inse se-i spunu, ca eu inca mi voiu ajunge scopulu, déca e adeveratu ce ni spune in alinea 9 a dupliciei, ca adeca „se va conchiamá catu mai curendu consiliulu“, la care me indruméza cu intrebarile mele, ca eu (pre legea mea ei spunu Dlui „X—Z“) Diu, nu amu voitu alt'a prin sulevarea cestiunei fundatiunei S. decatu, cá se se conchieme odata acelu consiliu si se scimu, cumu sta acea fundatiune! nemica mai multu. Facu inse atenti pre respectivii conchiamatori, cá se nu uite neci de mirení, éra cantitatei incognite „X—Z“ cu tóta sinceritatea ei spunu, ca de mine va avé pace in acelu consiliu **) nu o voiu molestá cu intrebari, sperezu inse, ca se voru afla alti laici, cari voru pune si alte intrebari, nu numai cele ale corespondentelui!

*) Ingeniositate démna de unu teologu!

**) Déca cumv'a va siedé si ea acolo.

Si cu aceste incheiu si eu, ca mai multe nu amu de observatu, — pana dupa consiliu, despre care ni face „X—Z“ prospecte. †. *)

Obiectu de Interpelare.

Bietulu tieranu nu e destulu de impovaratu cu atatea sarcini, dari si camete dupa dare; déca nu póte platí la tempu, se intabuléza restanti'a de dare pre proprietatea lui, si alte o miie de secaturi si calamitati; dér' ce este ne mai auditu si strigatoriu la ceru e fapt'a aceea, ca perceptoratele reg., cari ceru prin judecatorii intabularea pretensiunei de dare, -si licuidéza spese de 3—4 fl. de fia-care suplica. Restanti'a omului de multe ori nu e mai mare decatu spesele cate se ceru spre licuidare, si astufeliu platesce indoitu. Acésta va se dica a nimici sistematice pe bietulu tieranu. O tempora! Óre are ministrulu resp. cunoscintia despre acést'a impregiurare fatale? si déca are, unde intra banii aceia, pentruca perceptoratele reg. nu suntu advocati, cí amploiatii, cari -si au salarielu lor; au dóra suptu órele cancellariei resp. de oficiu facu suplice de intabulare séu altu ceva; le compete loru plati deosebite?! In visteri'a statului inca nu potu merge astufeliu de spese quasi-advocatiale; amploiatii, cari se se ocupe numai cu conciperea estoru-feliu de suplice nu suntu de lipsa, ca-ci suplicele suntu blanchete tiparite, numai numele si detori'a se inscrie; va se dica mai pucinu lucru cá a face unu conspectu de restantieri, abia -si póte omulu inchipuí, si la totu casulu perceptoratulu exoffo e detoriu la asiá ceva. Are dér' d. ministru resp. de cugetu a sistá astufeliu de abusuri si a dispune, cá banii scosi dela contribuenti cá spese licuidate de intabulare se se reintórca respectiviloru trasi-impinsi, e asia?!

Interpelare si rogare.

Tómn'a anului 1867, junimea romana studiósá la gimnasiulu ev. ref. din Orastia, petrunsa si insufletita de propasirea in cultur'a nationala a tinerimei romane dela diferitele institute romane si straine, aprinsa de sacrulu focu si doru de a se indulcí si dens'a de nectariulu scientieloru si alu culturai nationali, formá si fondá o „Societate de lectura romana.“

Acésta societate, pe acelu timpu, in contra tuturoru pedeciloru, cu cari avú a se luptá, incepú si continuá vr'o cativa ani, o viétia laudabila si plina de sperantia. —

Lasamu altor'a relatarea speciala despre activitatea, folosulu si bunele rezultate ale acelei fragede societati, si ne vomu margini a trage atentiuinea onorab. publicu cetitoriu numai la impregiurarea si anume: ca mentiuat'a societate indata la inceputu, fundá prin si cu contribuirea maritimósá a intelegintiei si poporului romanu de acolo si prin giuru, ma si din departare, fundá dicu o pretiósá biblioteca romana, compusa din cele mai interesante opuri ale scrietoriloru romani si straini. — Numerulu cartiloru, de nu me insielu, se urcase aprópe la 300 volumine, — cele mai multe carti romane, legate bine si improtocolate dupa numeri si titele. —

La anulu 1871 gimnasiulu ev. ref. din Orastia a perdutu dóne clase, adeca clas'a a 7 si a 8, si astufeliu multi dintre tinerii romani se imprastiaru pe la alte institute — si, se intielege de sine ca si societatea de lectura a studentiloru romani de acolo, inca a trebuitu se se disólve, ne-avendu membri. —

Statutele acelei societati, cá aceloru mai multe societati de lectura romana, nu s'au intaritu nici odata, — dér' membri societatii nici ca aveau multa trebuintia de acea, ca acele statute erau intarite prin vointi'a si energi'a lor, erau scrise in animele lor. In acele statute ni se pare se face a-mintire si dispoziune si despre biblioteca, la casu candu societ. s'ar' disolve.

Ei bine, dér' ce-i cu bibliotec'a, intréba multi, cari se interesédia de intreprenderea junimei romane de atunci?

Chiaru ast'a ni-ar' placé se scimu si noi, si chiaru pentru acést'a ni resolviramu a aduce caus'a la publicitate.

*) Crucea singura, nu amu mai adausu una, cum a adausu X unu Z.

*) Precum a fostu aceea, ca in locu se dicu, laicii numai odata s'au chiamatu in consiliu, amu scrisu, ca neci odata. —

Deci in interesul culturii nationale si spre linsirea celor interesati ni luam voia a intrebá pre inteleginti'a romana, respective pre acei domni orastieni, caroru li s'a datu in s'ema spre ingrigire si pastrare a cea biblioteca romana, ca ce s'a alesu de ea, si ai rogá, cá se bine-voiesca a ni dá catu de pucina deslucire in caus'a acést'a, si in specia, despre starea actuala a acelei biblioteci, ca mai exista óre, unde si in ce stare? —

De ne aducemu aminte ultimulu § din statute dice „ca la casu, candu societatea s'ar' disolve, banii si cartile si tóta averea societatii voru trece in posesiunea ambeloru beserici (ori scóle), nu scimu cu securitate, romane din Orastia.

La casu, candu bibliotec'a ar' mai existe si nu s'a impartitu séu ori cum s'ar' aflá, noi amu avé o rogare, respective o propunere. —

De órace bibliotec'a fostei societati de lectura a tinerimei romane studiése la gimnasiulu ev. ref. din Orastia cuprinde multe carti pretióse, si de óra-ce in Orastia, de presentu nu suntu tineri romani, cari s'ar' poté folosí de cea biblioteca, ér' inteleginti'a romana e cu multu mai ocupata, de catu se o folosésca, precum ar' folosi-o junii din alte institute, — si de óra-ce bibliotec'a impartita ar' causá numai o dauna nationala, — amu fi de parere: cá cea biblioteca romana se se imprumute la unulu dintre institutele nóstre romane, cá se se póta folosi conformu scopului ei.

Recomandandu aceste onorab. inteligentie romane din Orastia, speramu a cetí catu mai curundu, desluciri in caus'a ce avuramu onóre a aduce la cunoscinti'a publica.

Mai multi dintre membrii fostei societati de lectura rom. a junimei romane stud. din Orastia.

Sibiu in 26 Iuliu 1873.

Cetindu fói'a officiósá „Budapesti Közlöny“ amu aflatu, ca s'au scrisu mai multe concursuri pentru ocuparea de posturi de judi subjudi, conducatori de cartile funduarie si de vice-notari la tribunalele regesci Sibiu, Mediasiu si Brasiovu si in parte la judecatoriile cercuali regesci dela aceste tribunali, Sebesiu si Balcaciu, la care posturi speramu, ca voru fi competatu si romanii calificati, de cari multiamita lui Dnedieu avemu unu numeru frumosu, inse durere, ca tocm'a la pomenitele tribunale si judecatorii cercuali pucieni romani se afla aplicati, ca-ce mai tóte posturile suntu ocupate prin sasi. — De acea atragemu deosebit'a atentiune a respectiviloru si anume **a inaltului ministeriu de justitia, cá la denumirile de facia se se lé cuviltiosulu respectu si la competenti' romani;** pre cari presiedinti' tribunaleloru respective nu-i voru pune in ternariu, ci voru preferi ér' numai pre sasi. — Este tempulu supremu de a fi si noi respectati si acésta respectare nu numai dreptatea ci si ecuitatea o aduce cu sene. — Avemu buna sperantia, ca nu vomu fi preteriti si ignorati cá pana acuma, ceea ce ar' trebui se diaca si in interesulu statului nostru, ca-ce si noi romanii contribuimu cu totii la ajungerea scopuriloru statului nostru, si nu numai sasi din fundulu regiu, cari voiescu a face si sustiené unu statu in statu, si nu suferu cá si romanii se se impartiesca in proportiunata mesura legale la drepturile ce le competu si loru cá loiali si adevirati suditi ai statului. —

Ni se facú o mare preterire si ignorare si cu aceea, ca publicatiunile respective nu se publicara si in diuariale limbei nóstre. Semnu ca: cui placet obliviscitur, cui dolet meminit!

Pre aici se vorbesce, ca ministrulu de interne Szapary va se intreprinda o calatoria prin fundulu regiu, care a castigatu si unu inspectoru supremu scolasticu in persón'a Illustratitii Sale d-lui Adalberth Bielz, care a buna s'ema inca va intreprinde visitatiuni scolastice, spre a poté face reportele sele prescrise la inaltulu ministeriu. —

TESTAMENTULU

Excelentiei Sele Présantitului Parinte

Andreiu Baronu de Siagun'a

Archiepscopulu Ardélului si Metropolitulu romaniloru gr. or. din Ungari'a si Transilvani'a etc. etc. etc.

„In numele Tatalui si alu Filului si alu santului Duchu.

Eu subscrisulu avendu in vedere, ca sumu unu muritoriu si inaintatu in versta, si sumu ar-

chieru, carele este datoriu prin canóne a-si face diat'a conformu chiamarei sale, — facu diat'a mea in urmatórele, si adeca:

I. Consistoriulu nostru archidiececanu plenariu are a functioná prin emisii sei membrii numai decatu dupa mórtea mea in intielesulu §-lui 136 din statutulu organicu alu metropoliei nóstre, si a sigilá tóte odaile si dolafele mele, pana la formal'a inventare si conscriere a lucruriloru mele, si a celoru ale fondului instructu de mai inainte, iéra medicii se desface trupulu meu, si se-lu pregátésca spre inmormentare; apoi domesticulu meu Simeonu Stoianovicu cu duhovniculu meu Germanu se me imbrace in reverend'a négra de tóte dilele, si in mantorosu negru cu camilavca pre capu, cosciugulu se fia de metalu, si de nu s'ar' gasi astufeliu se fia din lemnu de bradu imbracatu cu metasa négra, si procurandu-se cosciugulu de metalu acel'a se se puna in acést'a.

II. Inmormentarea mea se se faca inainte de amédi fara pompa, fara musica si fara predica in urmatoriulu rondu:

a) dupa ce duhovniculu meu Ieromanachu Germanu, pre carele renduiescu, cá elu singuru, si solitaru se me ingrópe, va seversi acasa pravil'a mica de ingropaciune, atunci unu clericu imbracatu in stihariu negru se premérge conductulu cu crucea cea mare neagra, si alta nimic'a se nu se póte;

b) apoi se urmedie clericii si pedagogii cate 4—5 intr'unu rendu cu profesorii loru;

c) apoi poporulu credinciosu, cate 4—5 intr'unu rendu;

d) apoi preotimea nóstra, cate 4—5 intr'unu rendu;

e) dupa preotime se vina crucea dela mormentulu meu purtata de unu clericu imbracatu in stihariu negru;

f) apoi se vina chorulu cantaretiloru, care va avé a cantá linu;

g) mai departe se vina doi clerici imbracati in stihare negre purtandu lumini;

h) apoi duhovniculu Germanu imbracatu in s'ita neagra cá preotu ingropatoriu;

i) apoi se vina carulu funebralu cu cosciugulu, si in fine

l) se urmedie personalulu consistoriului archidiececanu plenariu, si óspetii dupa categori'a loru.

m) astufeliu conductulu me póte petrece pana la casarme, séu celu multu pana la magazinele militare, de va fi diu'a frumósá; — domesticulu meu Simeonu si servitoriulu meu Vasiliu se remana acasa spre a pazi acolo, cá se nu se intemple vre-o paguba;

n) disolvendu-se conductulu, carulu funebralu si duhovniculu meu Germanu in caret'a mea se me duca la beseric'a cea mare in opidulu Resinari, unde in tind'a femeésca se se depuna cosciugulu, si in urmatórea di duhovniculu singuru singuru se celebréze s. liturgia si se seversiesca inmormentarea mea; — cu acésta ocaziune duhovniculu se imparta intre seraci dóue sute fl. v. a., cari séu duhovniculu séu efori'a archidiececana se-i anticipe pana la refundare din averea mea.

III. Dupa inmormentarea mea, ori si numai decatu dupa urmat'a mórtea mea, are se urmedie inventarea si conscrierea tuturor lucruriloru mele miscatórie si nemiscatórie precumu si celoru din inventariulu vechiu prin delegatii din partea judecatoriei locale si ai consistoriului plenariu archidiececanu conformu §-lui 136 din statutulu organicu.

In inventariulu lucruriloru si efecteloru mele se afla insemnarile mele, care aréta, care din lucrurile si efectele mele voiescu se remana pentru fundulu instructu alu archidiecesei nóstre, si care voiescu, cá se se venda in favorulu lasamentului meu.

Eu dupa § 108 din statutulu organicu a-siu potea testá cui, si cumu a-si voi diumetate din averea mea, déra eu resignedi la favorulu acést'a si renduiescu in intielesulu canóneloru apostolice 38, 40, 41, si alu canonului 89 din Cartagen'a, cá tóta averea, ce se va gasi dupa mórte, se remana archiepscopiei nóstre spre scopuri besericesci, scolari si filantropice prin o fundatiune pentru toti tempii viitori pre sém'a zidindeloru, reparandeloru, si indiestrandeloru beserici si scoli confessionali cu lucruri necesarie adeca: icóne, vase, s'ite, clopote, carti rituali, pentru beserici se se procure cu banii fundatiunei mele din tipografi'a archidiececana. — De aceea renduiescu si asiediu o comisiune administrativa de sine statatória, care va avé dreptulu eschisivu de conferirea ajutórieloru din fundatiunea mea in intielesulu celoru mai susu amintite.

Comisiunea acést'a administrativa a fundatiu-

nei mele va constá din unu presiedinte in persón'a succesorului meu in scaunulu archiepscopescu; séu in absentia lui din Vicariulu séu archiepscopescu; din unu secretariu, care póte fi din cleru ori dintre laicii archidiecesei nóstre, din unu fiscalu censuratu de relegea nóstra, apoi din cate unu parochu si doi distinctiori laici din parochieles nóstre dela Sibiu, Resinari, Boiti'a de langa Sibiu, si Seliste, asemenea de langa Sibiu.

De membrii ai acestei comisiuni administrative a fundatiunei mele eenumescu eu din Sibiu pre parochulu Zacharia Boiu, cu dnii negutiatori Ant. Bechnitiu si Grigoriu Mateiu; din Resinari pre parochulu Sav'a Popovicu cu Bucuru Cioranu si Iacobu Ciucianu; din Boiti'a pre parochulu Ioanu Rotariu cu Ioanu Popovicu si Alemanu Clója; din Seliste pre parochulu Nicolau Racuciu cu Dumitru Racuciu si Nicolau Stefla junioru; de secretariu pre Dr. Aureliu Brote si de fiscalu pre Dr. Stefanu Pecurariu.

Pre presiedintele ordinariu si estraordinariu dimpreuna cu membrii acestei comisiuni ii rogu, a duce chiemarea loru acést'a fara recompensare, pana candu capitalulu fundatiunei va fi in stare a le recompensá ostenél'a loru; iéra secretariului si fiscalului comisiunei acesteia lasu dela inceputu unu honorariu anualu de cate una suta florini v. a., care dupa impregiurarile favoritórie ale fundatiunei se va potea mari. — Acésta comisiune administrativa numai decatu dupa urmat'a mórtea mea, si dupa publicarea diatei mele se va constitui sub presiedinti'a Vicariului archiepscopescu, si se va pune in contielegere cu consistoriulu archidiececanu epitropescu, de a cunósce starea fundatiunei mele, si a notificá tuturor comuneloru nóstre parochiale din archidiececa Ardélului spre sciintia si directiune. si candu fundatiunea mea va posiede unu capitalu de una suta de mii florini in val. austr., o va pune in lucrare, si adeca din venitululu anualu dóue parti din patru, pre sém'a besericiloru si altor lipse de ale loru, o parte din patru pre sém'a scóleloru mai mari si mai mici, si altor lipse de ale loru; si o parte din patru se se puna la capitalu spre inmultire.

Recursele dela singuratici se nu se primeasca, ci numai cele venite dela sínódele parochiale, si voru fi motivate in forma legale; intr'altele cu planulu de zidire séu de reparatia, si cu proiectulu de chieltuiele din partea artefactului, precumu si cu conspectulu autenticu despre averea banale si despre ofertulu voluntariu alu respectivei comune; de aceea comisiunea administrativa va esamená strinsu si cu deosebire, ca este séu ba? comun'a parochiale, carea au recursu pentru ajutoriu din fundatiunea mea, organizata dupa statutulu organicu, si déca afla, ca nu este, se nu i se dea ajutoriu. — Recursele au a se asterne presidiului, carele apoi tempuriu le transpune secretariului spre referare in cea mai prosima siedintia, si acolo se voru decide prin pluralitatea voturiloru. — Comisiunea administrativa va invigilá, cá banii prisositi ai acestei fundatiuni se nu se dea la privati in imprumutu, ci se se imbrace in obligatiuni de drumuri ferate patriotice si de despagubirea pamentului din patria. —

Déca comisiunea administrativa va afla cu cale, cá casa Werthaimiana se se cumpere are voia acést'a a o face. — Mai departe lasu comisiunei administrative in buna chipsuiala, de a face nesce regule directive de procedere in conferirea ajutóreloru din fundati'a mea, inse acelea se se astérna sinodului anualu archidiececanu, si numai dupa aprobat'a loru censurare se se puna in lucrare cu valóre de dreptu. — Va fi inse necesariu, cá comisiunea administrativa se aiba in fia-care siedintia in evidentiá starea actuala a fundatiei, cá dupa aceea se se póta acomodá; deci se céra dela Efori'a archidiececana tempuriu conspectulu starei fundatiunei mele, la care starea banale a fundatiunei are a se pastrá. — Pentru aducerea unei hotariri valide se va cere presentia presiedintelui ordinariu séu estraordinariu si a optu membrii comisionali, afara de secretariulu si fiscalulu comisiunei. — Membrii comisiunei se punu pre viétia, si se reintregescu prin alegere cu plunitatea voturiloru cu privire la loculu si categori'a celui ce se deplinesce. Secretariulu si fiscalulu se voru bucurá de votu informativu, iéra la alegerea vre unui membru de votu decisivu. — In fine efori'a archidiececana va maupulá cu banii fundatiei mele, si ii va pestrá in lada de feru a archiepscopiei cu acea restringere, ca din trensiu nu va potea face la privati nici unu imprumutu, ci va fi datória, cu previa invoice a comisiunei administrative ai imbraca banii prisositi in obligatii de drumuri ferate patriotice séu in obligatii de despagu-

birea pamentului, si va prestá sinodului anualu archidiecepsanu si comisiunei administrative raciotiniulu anualu despre starea fundatiei mele.

(Va urmá.)

REGULAMENTULU

pentru disciplin'a besericésca in Romani'a, votatu de sinodulu besericeii autocefale ortodoxe romane din Romani'a in sied. sa din 22 Maiu 1873, sanctionatu de Domnitoriu prin decr. din 7 Iuniu 1873, nr. 1183.

(Urmare.)

CAPITOLULU III.

Superiorii monastiriloru.

Art. 37. Superiorii monastiriloru se alegu de catra monachi dintre parintii monastirei, cari au mai multe merite prin serviciile facute de ei chinoviei, prin sciinti'a santeloru scripturi si prin viéti'a duhovnicésca esemplaria.

Art. 38. Toti parintii ce intrunescu aceste cualitati se inscriu pe una lista pregatita de timpuriu de episcopulu eparchiotu dupa listele de cualitati ce se pastreza la episcopia si subscrisa de densulu.

Art. 39. Candu este a se face noua alegere episcopulu prin delegatulu seu convóca fratimea chinoviei spre alegerea superiorului.

Art. 40. Misiunea delegatului este numai privighiarea de a se pazi buna ordine la alegere si cá ea se se face dupa regulele stabilite.

Art. 41. La alegere se procede in urmatoariulu modu:

a) Spre diu'a alegerei se face in beserica privighiare;

b) In diu'a hotarita pentru alegere, dupa sant'a liturgia, dandu-se semnalul prin clopotu se aduna toti parintii in trapez'a monastirei, unde de timpuriu este asediata una mésa pe care suntu puse crucea, evangeli'a, urn'a si cele trebuitóre pentru scrisu. Mai antaiu se face Te-Deum de multumire lui Dumnedieu si cu polieroni Prea Inaltului Domnu, metropolitulu seu episcopulu eparchiotu;

c) Delegatulu episcopulu citeste ordinulu pentru alegere de nou superioru, apoi list'a de candidati pregatita, dupa cum s'a aretatu la Art. 38;

d) Se face apelulu nominalu alu parintiloru votanti;

e) Alegerea se face prin votu secretu si numai dintre candidatii propusi;

f) Pentru buna ordine la alegere, episcopulu eparchiotu denumesce unu presiedinte, ér' comunitatea monastirésca (soborulu) denumesce duoi secretari;

g) Biuroulu dupa acésta imparte biletele tuturor votantiloru spre a scrie pe ele numele persónei ce consciinti'a le ar' spune ca merita a fi povatuitoriu chinoviei. Cine nu póte scrie, poftesce pre altulu in care are incredere a-i scrie pe biletu numele candidatulu ce voiesce;

h) Biletele impartite se fia tóte de aceeași charthie si la marime uniforma. Dupa ce toti au scrisu biletele, biuroulu chiama pe rondu pe toti votantii a -si depune biletulu in urna, apoi unulu din secretari dá citire bileteloru, ér' cela-laltu scrie voturile sub numele fia-carui'a dintre candidati.

Biuroulu se pronuncia asupr'a bileteloru nedescifrabili, de se potu admite seu nu.

i) Maioritatea voturilor absoluta decide alegerea, ér' la casu de neintrunirea maioritatii absolute de catra nici unulu dintre candidati, se procede la a dóu'a votare, candu maioritatea relativa decide. La casu de paritate de voturi, se va trage la sorti.

Lucrarea acésta se va constatá prin prescriptu verbale sub-scristu de biurou si de alegutorii presenti.

k) Persón'a asupr'a carei'a s'a intrunitu maioritatea, confirmandu-se de episcopulu eparchiotu in urmarea reportulu delegatulu, si recunoscundu-se si de catra guvernulu dupa recomandati'a eparchiotulu, devine superioru alu monastirei.

Art. 42. Episcopulu eparchiotu se va duce insusi la monastire seu va delegá pe altu archiereu spre a hirotésá si instalá dupa orenduél'a besericésca pe nonlu superioru si a i se citi decretulu de superioritate.

Art. 43. Déca s'ar' dovedi, ca vre-unulu dintre monachi intrebuintiéza midiuólce neiertate spre a deveni superioru pe alte cai de catu acelea aretate aci, va perde pentru totu-deauna dreptulu de a fi trecut in list'a candidatiloru de superioru si, dupa gravitatea casulu, se va tramite la alta monastire cá unu turburatoriulu de buna ordine.

Art. 44. Superiorulu una-data alesu de comunitatea monastirei si intaritu de episcopulu eparchiotu si recunoscutu de guvernulu, devine parintele comunu alu monachiloru si autoritatei cari'a trebe a i se supune fara cartire toti petrecutorii in monastire. Elu orenduesce fia-carui'a ascultarea cuvenita potrivitulu cu trebuintiele monastirii si cu poterile fia-carui'a. Cine nu asculta si nu se supune povetiuiriloru lui, cade sub osand'a canóneloru monastice.

Art. 45. Superiorulu privilegiaza, cá santele officii besericesci se se urmeze in totulu dupa tipiculu monastirescu, fara adaugere seu scadere. De asemenea si pravil'a monachicésca dela chilii.

Art. 46. Superiorulu este datoriu prin modulu vietuirii si prin tóta conduit'a sea a dá celu antaiu esemplu de viéti'a duhovnicésca in totulu, conformu cu regulile disciplinei monachice, statornicite de santii si cuviosii parinti ai monachismulu.

Art. 47. Superiorulu din acestu punctu de vedere nu trebe se puna preferinti'a sea in deosebire de cei alalti prin imbracaminte, prin mésa deosebita, seu alte dinstinctiuni esterióre, ci se póte haine de acel'a-si feliu cá si cei-alalti monachi, dupa vechile traditiuni monastice si se siédia la aceea-si mésa cu totii, afara de bóla seu de órecari ocupatiuni insemnate.

Art. 48. Pentru orce abatere a vre-unulu monachu dela canónele monastice, superiorulu mai antaiu, dupa invetiatur'a evangelica, -lu sfatuesce parintesce si -lu povatuiesce la indreptare. Déca vinovatulu nu ar' ascultá si ar' continuá neorenduél'a sea, atunci superiorulu supune casulu la tratarea consiliulu spiritualu. Déca vinovatulu nu s'ar' indreptá nici prin sfatuirile si povatuiriile duhovniciloru, atunci vinovati'a lui se va reportá de superioru episcopulu eparchiotu.

Art. 49. Superiorulu va regulá cá cantaretii monastirii se predea citirea si cantarea la toti monachii seu fratii monastirii ce ar' fi capabili de ale invetiá. Autoritatea besericésca se puna indatorire revisoriloru si protoereiloru eparchiali cá la revisiile loru prin monastiri, una dintre cele d'antaiu datorii ale loru se fia revisi'a scólei monastiresci si reportarea despre starea ei.

(Va urmá.)

ad Nr. 854.

„ALBINA“

Institutu de creditu si economii in Sibiu.

Domnii posesori ai certificatelor de actiuni ale institutulu nostru cu numerii 283, 289, 304, 307, 316, 317, 367, 368, 381, 382, 604, 605, 649, 650, 686, 710, 818, 819, 826, 931, 964, 1018, 1019, 1032, 1033, 1063, 1128, 1129, 1140, 1170, 1358, 1374, 1377, 1378, 1384, 1385, 1386, 1392, 1483, 1484, 1584, 1585, 1587, 1588, 1589, 1632, 1698, 1699, 1792, 1797, 1798, 1799, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1843, 1853, 1935, 1954, 1955, 2203, 2205, 2271, 2282, 2349, 2433, 2634, 2635, 2638, 2700, 2726, 2733, 2734, 2774, 2779, 2803, 2806, 2807, 2808, 2809, 2820, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2885, 2886, 2893, 2927, 2949, 2950, 2954, 2955, 2956, 2999, platindu pana acum numai 3 rate de actiune, suntu rugati a raspunde la cass'a institutulu ratele restante dupa actiunile d-loru in consuetu cu publicatiunea din 1 Iuniu 1872 Nr. 337 adica inca 5 rate, seu 50 florini de actiune celu multu pana in siese septemani dela publicarea din urma a acestei provocari, pentru evitarea urmariloru prevedute in § 11 din statute, respective a anularii certificateloru amintite.

Sibiu, 20 Iuliu 1873.

Directiunea Institutulu de creditu si economii

„ALBINA“.

A p e l u

s'a tramisu catra toti p. t. membrii si binevoitorii Asociatiunei transilvane din despartimentulu Brasiovulu si alu Trei-scauneloru, pentru cá se convina toti cu tóta inteligenti'a din giuru la adunarea despartimentulu convocata pe 22 Iuliu a. c. la 9 óre in Satulungu la beserica St. Archangeli, unde dupa veni sancte se va da reportu despre activitatea comitetulu cercualu si despre sumele adunate de acesta pe sém'a Asociatiunei in decursulu anululu espiratu.

Depunendu'si comitetulu celu vechiu mandatu, se va trece la alegerea unui presiedinte si a unui notariu provisoricu.

Se alegu comisiunile necesarii si anume: pentru cercetarea reportulu si socoteleloru comitetulu celu vechiu, pentru inscrierea membriloru noi, pentru proiectarea unui bugetu alu despartimentulu, pentru priimirea si sondarea propuneriloru.

Dupa prandiu: reportele comisiuniloru, alegerea comitetulu celu nou, propunerile obvenitóre, discursuri si constituirea reuniunei pentru abstinearea dela beuturi spirituóse.

Apelulu comitetulu chiama pe totu sufletulu inteligentu din giuru la acésta adunare, care trebe se ne fia scumpa, si e subscrisu de d. prot. Ioanu Petricu directoru, si Dr. Ioanu Mesiota actuariu.

De langa Riu (lenga Reginu) la 27 Iuliu 1873. Cu parere de reu trebe se aducu la cunoscenti'a on. publicu ca si pre aici a inceputu a grasá coler'a. Cugetamu intre altele, ca tienutulu acest'a care atatu prin clima catu si prin positiune se destinge de catra altele, va fi crutiatu de acésta epidemia periculósa, inse indesertu. Pana acuma in comunele Giurghiu, Hodacu si Ibanesti au cadiutu la 12 persóne cá prada acestui morbu. Asemenea si in comun'a Adrianu si in cele-lalte vecine. Fazele sub cari cuprinde acestu morbu pre omu ar' fi camu urmatóriele:

In inceputu lu dóre capulu, capata sgarcu, dore de stomachu, voméaza grozavu, si apoi multu in 6—12 óre se muta la cele eterne. Dupa ce a moritu se innegresce totu corpulu omulu pana si unghiele. — Fric'a ómeniloru e preste mesura, inse cine traiesce in curatiana in giuru si se padiesce de receala si ingraunarea stomahulu nu pórtá frica. Prin medicu inca s'a constatatu presentia colerei. — Ce va fi vomu mai vedé. CREDU intre altele, ca guvernulu se va ingrigi pentru evitarea acestei epidemii periculóse prin nesce ordinatiuni bune, — ca-ci, candu ar' fi vorb'a de scosu darea nesuportabila, atunci pre tóte dile afla legi noua a sili mas'a poporulu miseru *).

*) Amu cititu, ca guvernulu a ordonatu se se tramita cu diecile de medici prin diverse locuri din caus'a bólei prin tóta Ung., si prin comit. Clusiu inca se se afe mai multi. R.

Licitatiune.

Dumineca in 5/17 Augustu 1873 la 10 óre inainte de amédiu se voru esaredá prin licitatiune holdele de aratura si de fánatie ale besericeii St. Nicolae din suburbiulu Scheiu:

70 holde de aratura in tóte trei campuri

20 holde de fánatie in fánati'a mare.

Conditiiunile esarendarii se potu luá in vedere la curatorulu besericeii d-lu Ioane A. Navrea suburbiulu Scheiu in prundu.

Licitatiunea se va tiené in cassa de siedintie a comitetulu parochialu „Curtea besericeii.“

Brasiovu 8/20 Iulie 1873.

2—3

Comitetulu parochialu alu besericeii romane ort. res. dela St. Nicolae suburbiulu Scheiu.

Cursurile

la bursa in 1 Augustu 1873 stá asia:

Galbini imperatesci — — — fl. — cr. v. a.
Napoleoni — — — 8 „ 88 „ „

Protocolulu sied. a V. a congressulu scolariu din Blasiu se va continuá in nr. viitoriu.